

[**Poul Hansen** (Kalundborg).]

markarbejdet meget nødvendige fodtøj, og jeg kunne ønske, at den højtærede handelsminister ved denne lejlighed, hvis det er muligt, eller måske ved anden behandling ville give os et par oplysninger om, hvordan det ligger med dette spørgsmål.

Når det er gået så let for rigsdagen gennem de senere år at affinde sig med den relativt høje roepris, hænger det måske sammen med, at det efterhånden er længe siden, at selve sukkerprisen til forbrugerne havde nogen nærmere forbindelse med roeprisen. Den gennem mange år gældende sukkerpris er i lovforslaget foreslået bibeholdt uden ændring, og jeg kan slutte mig hertil. Vi stræber efter et stabilt prisniveau, og vi har vel ikke helt opgivet håbet om et vist prisfald, og det kan på denne baggrund være rigtigt at lade sukkerprisen urørt; men jeg synes, det bør siges, at vi alle spiser sukker med statstilskud. Forholdet camoufleres ganske vist af den kendsgerning, at tilskuddet ydes over den mere og mere negative sukkerfond. Det kunne måske være rimeligt at få oplyst, i hvilken udstrækning den nu er negativ. Vi skulle vel, vil jeg gå ud fra, betale omtrent det dobbelte for sukkeret, hvis denne indirekte tilskudsordning ikke fandtes, og jeg synes, det er rigtigt, at man i det mindste er klar over dette forhold.

Endelig plejer vi jo ved denne lejlighed også at gøre nogle bemærkninger om den såkaldte saftsukkerproduktion, som finder sted udenfor den egentlige sukkerordning, og som heller ikke er inde under den almindelige rationering. Det er mit indtryk, at hele det høje ting ser på denne produktion uden nogen art af begejstring. Vi finder den samfundsøkonomisk mindre heldig, og vi beklager den spekulation og de andre ureglerede forhold, som står i forbindelse dermed, men jeg må vel også sige, at vore hjerner ikke hidtil har været kløgtige nok til at udfinde den metode, hvorefter vi kunne komme uvæsenet til livs uden at volde en skade, som vi ikke vil tage ansvaret for. Det står nemlig fast, at kvæler vi denne særlige produktion — og det kan vi jo, hvis vi vil —, vil der ikke til gengæld blive produceret så meget mere sukker under den normale ordning. Skal vi derfor holde den produktion vedlige, som hviler på saftsukkerproduktionen, nemlig produktionen af sukkervarer, iskrem, frugtvin, marmelade o. s. v., må vi altså gøre indhug enten i forbrugernes almindelige sukkerrationer eller i den mængde, der går til eksport, og ingen af delene bryder vi os om. Kun ved en yder-

ligere forhøjelse af den normale sukker ration, derved at der kommer nye arealer, kan der skaffes lettelse her, og det er bl. a. derfor, vi gerne vil kalde på de større arealer.

Vi kunne naturligvis hårdt og brutalt sige, at alle de særlige produktioner, jeg nævnte, frugtvin, iskrem m. v., har mindre betydning i en genopbygningstid, og at vi derfor uden skade kunne skære dem væk. I så fald måtte arbejderne i disse produktioner søge over i andre erhverv. Det ville for det første give et ret svært tilpasningsproblem, og for det andet er det et spørgsmål, om det ville være rigtigt at bortskære det forbrug, som hviler på denne produktion. Det er jo noget af det, der, som der også blev sagt sidste år, sætter kulør på tilværelsen, og det kan måske indirekte bidrage til at stimulere den mere nødvendige produktion i landet.

Vi er derfor fra mit partis side indstillet på, at det ikke vil lønne sig at gøre forandring i forholdene vedrørende saftsukkerproduktionen. Vi har som sagt drøftet problemet igennem i flere rigsdagssamlinger, og jeg tror ikke, vi kan komme mere til bunds i det ved en ny kulegravning. Desuden er det vel fremdeles et overgangsproblem, selv om det måske har været lidt mere langvarigt, end vi først troede.

Ja, med disse bemærkninger om de problemer, der knytter sig til sukkerloven, skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje folketing.

Formanden: Fiskeriministeren repræsenterer ministeren for handel, industri og søfart, der inden længe vil komme tilstede.

Kr. Kristensen: Det foreliggende lovforslag er en forlængelse af lov nr. 110 fra i fjor om en midlertidig sukkerordning. Formålet er at opretholde sukkerordningen for det kommende produktionsår. Loven har sidste år virket sådan, at arealet kom op på knap 49 000 ha mod knap 44 000 året før, og sukkerudbyttet blev 238 mill. kg mod godt 200 mill. kg året før. Da der også i det kommende produktionsår er brug for en stor sukkerproduktion, har man i det væsentlige fulgt de retningslinier, som vi fulgte sidste år. Man har opretholdt den præmiebetaling for et øget areal, som har virket så godt i tidligere år, og man har opretholdt udbyttegarantien ud fra den betragtning, at en normal tilførsel af kunstgødning endnu ikke foregår, og at man ej heller har fuldt ud kvalificeret arbejdskraft allevegne til roernes pasning, altsammen